

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF BOYCHUK v. UKRAINE)**

(Заява № 15484/19)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

18 червня 2026 року

Це рішення є остаточним, але може підлягати редакційним виправленням.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

У справі «Бойчук проти України»

Європейський суд з прав людини (П'ята секція), засідаючи комітетом, до складу якого увійшли:

Марія Елосегі (*María Elósegui*), Голова,

Андреас Зюнд (*Andreas Zünd*),

Микола Гнатовський (*Mykola Gnatovskyy*), судді,

та Мартіна Келлер (*Martina Keller*), заступник Секретаря секції,

з огляду на:

заяву (№ 15484/19), яку 15 березня 2019 року подала до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) громадянка України, пані Наталія Віталіївна Бойчук (далі – заявниця), 1972 року народження, яка проживає у м. Харків, та яку її представляв пан О. Невольніченко, юрист, який практикує у м. Красноград;

рішення повідомити про заяву Уряд України (далі – Уряд), який представляла його Уповноважений, пані М. Сокоренко, з Міністерства юстиції;

зауваження сторін;

після обговорення за зачиненими дверима 28 травня 2026 року

постановляє таке рішення, що було ухвалено у той день:

ПРЕДМЕТ СПРАВИ

1. Ця справа стосується, як стверджується, неефективного розслідування скарг на жорстоке поводження, якого заявниця зазнала від свого тогочасного чоловіка. Заявниця скаржилася за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції.

I. ПЕРВИННЕ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗА СКАРГАМИ ЗАЯВНИЦІ НА ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ

2. 18 листопада і 28 грудня 2013 року; 19 травня, 01 вересня, 08 вересня та 23 листопада 2014 року; а також 01 червня 2015 року заявниця зверталася до міліції зі скаргами, що О.Б., – її тогочасний чоловік, а потім, після їхнього розлучення в липні 2014 року, її колишній чоловік, – завдав їй тілесних ушкоджень. У висновках експертів, в яких були задокументовані ці тілесні ушкодження, вони були класифіковані як легкі (див. Додаток).

3. Після кожного випадку працівники міліції порушували кримінальне провадження (№ 12013220490006012, № 12013220490006769, № 12014220490002149, № 12043220490003979, № 120141220490004118, № 12014220490005560 та № 12015220490002631). Однак, після допиту чоловіка заявниці (який заперечував, що бив заявницю), її повнолітньої доньки Б. та різних

інших свідків, провадження закривалися у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення (див. Додаток).

4. Київський районний суд міста Харкова скасував усі ці постанови як передчасні, вказавши необхідні процесуальні дії, які слід було провести (див. Додаток І).

5. 11 лютого 2016 року шість зі згаданих семи кримінальних проваджень були об'єднані в одне провадження (№ 12013220490006012), проте розслідування прискорено не було.

6. 18 квітня 2017 року прокурор Харківської місцевої прокуратури ініціював процедуру відсторонення слідчого від розслідування кримінального провадження № 12013220490006012.

7. 21 лютого, 20 і 24 квітня 2017 року працівники поліції знову допитали Д. (домогосподарку заявниці), О.Б. та Б.

8. 29 червня 2017 року прокуратура Харківської області надіслала заявниці листа, в якому визнала неефективність розслідування кримінального провадження № 2013220490006012 та повідомила їй, що 13 червня 2017 року попереднього слідчого було відсторонено від розслідування кримінального провадження та призначено іншого слідчого.

9. У 2017 та 2018 роках було проведено певні додаткові судово-медичні експертизи тілесних ушкоджень заявниці.

10. 22 та 31 травня 2018 року прокуратура Харківської області та Харківська місцева прокуратура № 2 надіслали заявниці листи, в яких визнали неефективність розслідування кримінального провадження № 2013220490006012 та повідомили їй, що вони звернулися до поліції з вимогою притягнути слідчого до дисциплінарної відповідальності.

11. 23 червня 2018 року працівники поліції допитали Б.

12. 26 червня 2018 року працівники поліції провели слідчий експеримент за участю заявниці.

13. 25 липня 2018 року працівники поліції знову допитали заявницю та Б.

II. ЦИВІЛЬНИЙ ПОЗОВ

14. 01 жовтня 2018 року Червонозаводський районний суд міста Харкова відкрив цивільне провадження проти працівників поліції та прокуратури. Заявниця вимагала відшкодування моральної шкоди за тривале розслідування її тверджень про жорстоке поводження.

15. 03 липня 2019 року районний суд відмовив у задоволенні позову заявниці як необґрунтованого на тій підставі, що вона не довела наявності моральної шкоди та не змогла продемонструвати причинно-наслідковий зв'язок між шкодою, яка вимагалася, та діями (або бездіяльністю) працівників поліції та прокуратури. Заявниця не оскаржила це рішення.

III. ПОДАЛЬШЕ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОВАДЖЕННЯ № 12013220490006012

16. У 2021 році розслідування було відновлено. Зокрема, працівники поліції призначили 11 додаткових судово-медичних експертиз тілесних ушкоджень заявниці, всі з яких підтвердили правдивість версії подій заявниці. Однак вони безуспішно намагалися з'ясувати місцезнаходження заявниці, О.Б. та їхньої доньки. Працівники поліції допитали деяких їхніх сусідів, але їм нічого не було відомо про родину заявниці чи їхні суперечки. Згідно з твердженнями заявниці працівники поліції не зв'язалися у зв'язку з цим з її законним представником, який представляв її на той момент.

17. 09 лютого 2023 року працівники поліції закрили провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення після того, як їм не вдалося встановити місцезнаходження заявниці, її доньки, О.Б. чи інших можливих свідків подій.

18. 17 березня 2025 року, за скаргою представника заявниці, Київський районний суд міста Харкова скасував постанову від 09 лютого 2023 року у зв'язку з тим, що розслідування було неповним; воно було проведене поверхово та без урахування вказівок прокурора з прокуратури. Зокрема, ані заявниця, ані її дочка не були запрошені до участі в слідчих експериментах; не було проведено очну ставку між заявницею та домогосподаркою заявниці Д.; не було допитано ні сусідів, ні знайомого заявниці. Суд вважав, що слідчий не встановив усіх обставин подій та дійшов передчасного висновку про відсутність в діянні складу кримінального правопорушення, особливо з огляду на те, що судово-медичні експертизи тілесних ушкоджень заявниці підтвердили правдивість її версії подій.

19. 15 жовтня 2025 року працівники поліції закрили провадження у зв'язку із закінченням строку притягнення до кримінальної відповідальності та відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення.

ОЦІНКА СУДУ

СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 3 КОНВЕНЦІЇ

20. Заявниця скаржилася за статтями 6 та 13 Конвенції, що розслідування жорстокого поводження з нею було тривалим та неефективним. Суд, якому належить провідна роль щодо здійснення юридичної кваліфікації фактів справи (див. рішення у справі «Радомілья та інші проти Хорватії» [ВП] (*Radomilja and Others v. Croatia*) [GC], заяви № 37685/10 і № 22768/12, пункти 114 і 126, від 20 березня 2018 року), розгляне зазначену скаргу за статтею 3

Конвенції (див. рішення у справі «Бутуруга проти Румунії» (*Buturugă v. Romania*), заява № 56867/15, пункти 43 і 44, від 11 лютого 2020 року).

21. Уряд зазначив, що стверджуване жорстоке поводження у цій справі не досягло мінімального рівня суворості, як вимагає стаття 3 Конвенції, і заявниця не вичерпала національні засоби юридичного захисту, а саме, вона не подала цивільний позов про відшкодування шкоди у зв'язку з тривалим розслідуванням за фактом нанесення їй тілесних ушкоджень.

22. Заявниця заперечила та підтримала свою скаргу.

23. Суд нагадує, що він вже визнав, що, залежно від обставин справи, домашнє насильство може вважатися жорстоким поводженням, яке підпадає під дію статті 3 Конвенції (див. рішення у справі «Валюльєне проти Литви» (*Valiulienė v. Lithuania*), заява № 33234/07, пункт 69, від 26 березня 2013 року). Побоювання подальшого насильства може бути достатньо серйозним, аби спричинити страждання та тривогу, що становлять нелюдське поводження у розумінні статті 3 Конвенції (див. рішення у справах «Єремія проти Республіки Молдова» (*Eremia v. the Republic of Moldova*), заява № 3564/11, пункти 53 – 55, від 28 травня 2013 року та «Мудрич проти Республіки Молдова» (*Mudric v. the Republic of Moldova*), заява № 74839/10, пункти 44 – 46, від 16 липня 2013 року).

24. У цій справі Суд вважає, що стверджувані неодноразові побиття заявниці чоловіком у період з 2013 до 2015 роки; приниження та страждання; а також відчуття страху та тривоги, які вона відчувала, коли відбувалися ці події, могли кваліфікуватися як «таке, що принижує гідність» поводження у розумінні статті 3 Конвенції (див. рішення у справі «Дж.С. проти Словаччини» (*J.S. v. Slovakia*), заява № 35767/23, пункти 44 – 47, від 22 січня 2026 року). Таким чином, заявниця подала небезпідставну скаргу на жорстоке поводження, що призвело до виникнення у держави позитивних зобов'язань за цією статтею. Отже, заперечення Уряду щодо мінімального рівня суворості мають бути відхилені.

25. Стосовно питання вичерпання національних засобів юридичного захисту Суд зауважує, що заявниця подала цивільний позов, вимагаючи відшкодування моральної шкоди за тривале розслідування її скарг на жорстоке поводження, але у задоволенні позову їй було відмовлено (див. пункт 15). Тим не менш, без шкоди для цього факту та будь-якого стверджуваного засобу юридичного захисту, Суд нагадує, що зобов'язання Договірних Сторін за статтями 2 та 3 Конвенції проводити розслідування, здатне призвести до встановлення та покарання винних осіб у випадках нападів, могло б стати ілюзорним, якби щодо скарг за цими статтями від заявника вимагалось подавати позов, що призвів би лише до присудження

відшкодування шкоди (див. рішення у справі «Мокану та інші проти Румунії» [ВП] (*Mocanu and Others v. Romania*) [GC], заява № 10865/09 та 2 інші заяви, пункт 234, ЄСПЛ 2014 (витяги)). Суд вважає, що національний засіб юридичного захисту, який передбачає виплату виключно відшкодування шкоди за тривале розслідування скарг на жорстоке поводження, не може забезпечити належне та достатнє відшкодування, аби позбавити заявника його статусу потерпілого (див. для порівняння рішення у справі «Р.Б. проти Естонії» (*R.B. v. Estonia*), заява № 22597/16, пункт 65, від 22 червня 2021 року). Тому заперечення Уряду щодо невичерпання національних засобів юридичного захисту має бути відхилене.

26. Суд також зазначає, що ця заява не є явно необґрунтованою у розумінні підпункту «а» пункту 3 статті 35 Конвенції або неприйнятною з будь-яких інших підстав. Тому вона має бути визнана прийнятною.

27. Загальні принципи щодо питання домашнього насильства були нещодавно наведені в рішенні у справі «Дж.С. проти Словаччини» (*J.S. v. Slovakia*), заява № 35767/23, пункти 36 – 41, від 22 січня 2026 року).

28. У цій справі О.Б., колишній чоловік заявниці, як стверджується, сім разів завдавав заявниці легкі тілесні ушкодження. Працівники міліції після порушення кримінальних проваджень та отримання висновків експертів на підтвердження наявності тілесних ушкоджень, закривали провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення, або на тій підставі, що О.Б. заперечував заподіяння тілесних ушкоджень, або що вони були легкими, або що показання дочки заявниці не були достовірними (див. Додаток).

29. Суд зазначає, що Київський районний суд міста Харкова скасував постанови міліції про закриття кримінального провадження у зв'язку з їхньою передчасністю та надав додаткові вказівки щодо процесуальних дій, які необхідно було вжити для пришвидшення розслідування та забезпечення його ефективності (див. Додаток І). Однак ці вказівки виконані не були, оскільки у квітні 2017 року прокурор порушив питання про відсторонення слідчого від розслідування провадження (див. пункт 6). У 2017 і 2018 роках Харківська обласна та Харківська місцева прокуратури надіслали заявниці листи, визнавши неефективність розслідування (див. пункти 8 і 10). Після відновлення розслідування у 2021 році результати усе ще були недостатніми, аби зробити його ефективним згідно з висновками Київського районного суду міста Харкова від 17 березня 2025 року (див. пункт 18). Насамкінець провадження було закрито у жовтні 2025 року у зв'язку із закінченням строку притягнення до кримінальної відповідальності та відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення (див. пункт 19).

30. Суд зауважує, що розслідування кримінальних проваджень, порушених у період з 2013 до 2015 роки, тривало понад 10 років, і всі вони були закриті у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення, попри висновки експертів, що підтверджували правдивість версії подій заявниці, показання повнолітньої доньки заявниці та той факт, що О.Б. визнав, що між ним та його колишньою дружиною були суперечки.

31. За цих обставин Суд не має іншого вибору, окрім як дійти висновку, що розслідування скарг заявниці на жорстоке поводження було неефективним.

32. Отже, було порушено процесуальний аспект статті 3 Конвенції.

ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

33. Заявниця вимагала 14 000 євро в якості відшкодування моральної шкоди, що склалися з 2 000 євро, помножених на сім кримінальних проваджень, розслідування яких було неефективним. Заявниця не вимагала відшкодування матеріальної шкоди чи компенсації судових і інших витрат.

34. Уряд заперечив проти цієї суми, як надмірної та необґрунтованої.

35. Суд присуджує заявниці 4 500 євро в якості відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що було порушено процесуальний аспект статті 3 Конвенції;
3. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.

Учинено англійською мовою та повідомлено письмово 18 червня 2026 року відповідно до пунктів 2 і 3 Правила 77 Регламенту Суду.

Мартіна Келлер
(*Martina Keller*)
Заступник Секретаря

Марія Елосегі
(*María Elósegui*)
Голова

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

ДОДАТОК

№	Дата та час події	Дата висновку експерта; опис тілесних ушкоджень	Хронологічний перебіг кримінального провадження	Версія події заявниці	Показання свідків
1.	18.11.2013 близько 10 год 00 хв	19.11.2013 <i>Такі тілесні ушкодження були класифіковані як легкі: крововилив та синець на обличчі, правій верхній кінцівці, а також крововилив на шиї, правій частині грудної клітки та лівій верхній кінцівці. Вони не могли бути спричинені падінням з висоти власного зросту заявниці, але з огляду на їхню локалізацію вони могли бути заподіяні власною рукою.</i>	19.11.2013 працівники міліції порушили кримінальне провадження № 12013220490006012 за частиною першою статті 125 Кримінального кодексу України (далі – ККУ) за фактом нанесенні заявниці легких тілесних ушкоджень. Працівники міліції провели слідчий експеримент за участю заявниці. 09.12.2013 працівники міліції закрили кримінальне провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення. 07.12.2015 Київський районний суд міста Харкова (далі – Київський суд) скасував цю постанову як передчасну, оскільки працівники міліції посилалися на твердження з висновку експерта, що тілесні ушкодження були легкими та могли бути завдані власною рукою, але не допитали сусідів та не провели очної ставки між заявницею та О.Б., а також не перевірили причину розбіжності в показаннях, наданих Д. 22.11.2013 та 09.12.2013. Суд дав працівникам міліції вказівки щодо конкретних слідчих дій, які необхідно було провести.	19.11.2013 заявниця повідомила працівникам міліції, що її чоловік штовхнув її в спину та вихопив з рук сумочку. Він оглянув її та кинув, після чого штовхнув заявницю на диван і почав душити. Домогосподарка заявниці, Д., зайшла до кімнати та почала заспокоювати О.Б. Пізніше чоловік заявниці схопив заявницю за шию та бив її головою об стіну.	20.11.2013 року допитали повнолітню доньку заявниці, Б. Вона зазначила, що 18.11.2013, повернувшись з університету, вона побачила крововиливи на тілі своєї матері. Її мати пояснила, що посварилася з батьком, який і наніс їй ці тілесні ушкодження. 22.11.2013 Д., домогосподарка заявниці, частково підтвердила версію подій заявниці, але зазначила, що не бачила, як О.Б. бив заявницю, оскільки перебувала в іншій кімнаті. 06.12.2013 О.Б. визнав, що відбувалася суперечка, але заперечив, що вдарив заявницю. Він зазначив, що заявниця поранила йому ногу ножицями. 09.12.2013 Д. надала детальний опис конфлікту, але зазначила, що не бачила, як О.Б. бив заявницю.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	Дата та час події	Дата висновку експерта; опис тілесних ушкоджень	Хронологічний перебіг кримінального провадження	Версія події заявниці	Показання свідків
2.	27.12.2013 близько 21 год 30 хв	30.12.2013 <i>Такі тілесні ушкодження були класифіковані як легкі: множинні синці на обличчі заявниці, її верхніх та нижніх кінцівках.</i>	28.12.2013 працівники міліції порушили кримінальне провадження № 12013220490006769 за частиною першою статті 125 ККУ за фактом нанесення заявниці легких тілесних ушкоджень. 11.01.2014 працівники міліції призначили проведення судово-медичної експертизи тілесних ушкоджень заявниці. 07.02.2014 працівники міліції закрили кримінальне провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення на тій підставі, що заявниця не пройшла судово-медичну експертизу, а документи з приватної клініки не могли бути долучені до провадження в якості доказів. 08.12.2015 Київський суд скасував цю постанову як передчасну.	11.01.2014 заявниця повідомила працівників міліції, що після словесного конфлікту О.Б. побив її.	18.01.2014 працівники міліції допитали О.Б. Він визнав, що між ними виникла суперечка, але заперечив побиття заявниці. 20.01.2014 дочка заявниці, Б., відмовилася надати показання. 24.03.2016 Б. було допитано. Вона детально розповіла про побиття матері її батьком 27.12.2013.
3.	18.05.2014 близько 22 год 30 хв	20.05.2014 <i>Такі тілесні ушкодження були класифіковані як легкі: садно на голові, крововиливи на руках та лівій нозі. Ці тілесні ушкодження не були типовими для заподіяння</i>	20.05.2014 працівники міліції порушили кримінальне провадження № 12014220490002149 за частиною першою статті 125 ККУ щодо нанесення заявниці легких тілесних ушкоджень. 28.06.2014 працівники міліції закрили провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення.	20.05.2014 заявниця повідомила працівників міліції, що після словесного конфлікту О.Б. схопив її за волосся та потягнув по підлозі, але коли вона встала, він натиснув пальцями на її очі. Пізніше він підійшов до неї з	17.08.2014 працівники міліції допитали сусідів Л. та С., які зазначили, що не знали заявницю чи О.Б., а також не знали про конфлікти між ними.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	Дата та час події	Дата висновку експерта; опис тілесних ушкоджень	Хронологічний перебіг кримінального провадження	Версія події заявниці	Показання свідків
		власною рукою та не могли бути спричинені падінням з висоти власного росту заявниці.	28.08.2014 року Київська окружна прокуратура міста Харкова скасувала цю постанову як передчасну та повернула провадження до міліції для додаткового розслідування, мотивуючи це тим, що вони не допитали О.Б. або не встановили свідків події тощо. 10.10.2014 працівники міліції закрили кримінальне провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення з огляду на відсутність свідків події, відомостей, що підтверджували б заподіяння О.Б. тілесних ушкоджень, та легкий ступінь тяжкості цих ушкоджень. 07.12.2015 Київський суд скасував зазначену постанову як передчасну, оскільки працівники поліції не допитали сусідів заявниці та О.Б., а також не провели очної ставки між заявницею та О.Б. Суд повернув матеріали справи до поліції для подальшого розслідування.	наполовину повною пластиковою пляшкою води та вдарив її шийкою пляшки по носу, під лівим оком, по лобі, губах та правій скроні.	
4.	01.09.2014	02.09.2014 <i>Такі тілесні ушкодження були класифіковані як легкі: садна на руках заявниці, синець на її лівій руці та лівій нозі.</i>	02.09.2014 працівники міліції порушили кримінальне провадження № 12043220490003979 за частиною першою статті 125 ККУ за фактом нанесення заявниці легких тілесних ушкоджень. 27.09.2014 працівники міліції закрили	11.09.2014 працівники міліції допитали заявницю, яка пояснила, що вранці 01.09.2014 після словесного конфлікту з О.Б. він схопив її за праву руку, притиснув її тіло до стіни та хапав її за	25.09.2015 працівники міліції допитали О.Б., який заперечив побиття заявниці.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	Дата та час події	Дата висновку експерта; опис тілесних ушкоджень	Хронологічний перебіг кримінального провадження	Версія події заявниці	Показання свідків
			кримінальне провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення, зокрема на тій підставі, що жодні обставини не вказували на те, що О.Б. умисно завдав тілесні ушкодження заявниці. 07.12.2015 Київський суд скасував цю постанову як передчасну, з огляду на те, що працівники міліції не допитали доньку заявниці, а також не провели очну ставку між заявницею та О.Б.	шию, руки й плечі. Увечері того ж дня після ще однієї сварки О.Б. вдарив її головою об одвірок.	
5.	07.09.2014 близько 21 год 15 хв; 08.09.2014 близько 20 год 30 хв	09.09.2014 <i>Такі тілесні ушкодження були класифіковані як легкі: синець на голові та руках.</i>	09.09.2014 працівники міліції порушили кримінальне провадження № 120141220490004118 за частиною першою статті 125 ККУ за фактом нанесення заявниці легких тілесних ушкоджень. 12.10.2014 працівники міліції переглянули фрагмент запису суперечки. 13.10.2014 працівники міліції закрили кримінальне провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення, оскільки жодні обставини не вказували на те, що тілесні ушкодження були завдані умисно. 07.12.2015 Київський суд скасував цю постанову як передчасну, з огляду на те, що працівники міліції не допитали сусідів	07.09.2014 заявниця повідомила працівникам міліції, що О.Б. повернувся додому близько 21 год 00 хв після прогулянки з їхнім малолітнім сином. О.Б. почав викидати одяг із шафи. Після сварки О.Б. схопив її за шию та бив по руках і ногах.	18.09.2014 працівники міліції допитали Б. Вона засвідчила, що 07.09.2014 бачила, як її батько бив матір по щелепі, грудях і спині. Вона підтвердила, що 01.09.2014 відбулася сварка. 25.09.2014 О.Б. засвідчив працівникам міліції, що у нього була сварка із заявницею, але він її не бив.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	Дата та час події	Дата висновку експерта; опис тілесних ушкоджень	Хронологічний перебіг кримінального провадження	Версія події заявниці	Показання свідків
			заявниці та О.Б., а також не провели очну ставку між заявницею та О.Б. Суд повернув матеріали справи до міліції на додаткове розслідування.		
6.	23.11.2014 близько 23 год 00 хв	28.11.2014 <i>Такі тілесні ушкодження були класифіковані як легкі: синці на руках, тілі та ногах заявниці, садно на її правій руці.</i>	24.11.2014 працівники міліції порушили кримінальне провадження № 12014220490005560 за частиною першою статті 125 ККУ за фактом нанесення заявниці легких тілесних ушкоджень. 22.12.2014 працівники міліції закрили кримінальне провадження на тій підставі, що О.Б. заперечив обвинувачення заявниці, а показання доньки заявниці не могли бути взяті до уваги, оскільки заявниця мала на неї психологічний вплив. Інших свідків встановлено не було. 07.12.2015 Київський суд скасував цю постанову як передчасну, зобов'язавши працівників міліції провести необхідні процесуальні дії для встановлення обставин події.	18.12.2014 працівники міліції допитали заявницю. Вона зазначила, що сварка спалахнула після того, як заявниця попросила свого колишнього чоловіка, який повернув їхнього сина з прогулянки, піти, оскільки був час лягати спати.	15.12.2014 працівники міліції допитали О.Б., який заперечив побиття заявниці. 15.12.2014 працівники міліції допитали доньку заявниці Б. та сусідку С.
7.	31.05.2015 близько 21 год 30 хв	02.06.2015 та 05.06.2015 Тілесні ушкодження заявниці були класифіковані як легкі Сторони не надали копії цих документів.	01.06.2015 працівники міліції порушили кримінальне провадження № 12015220490002631 за фактом нанесення заявниці легких тілесних ушкоджень. 03.06.2015 за скаргою О.Б. працівники міліції порушили кримінальне провадження щодо нападу на нього. О.Б. пояснив, що	Заявниця повідомила працівникам міліції, що О.Б. вдарив її в обличчя, а потім, тримаючи за волосся, тягнув її підлогою та бив по руках і ногах.	

РІШЕННЯ У СПРАВІ «БОЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	Дата та час події	Дата висновку експерта; опис тілесних ушкоджень	Хронологічний перебіг кримінального провадження	Версія події заявниці	Показання свідків
			після словесної сварки заявниці вдарила його деком по голові. Заявниця також тягала його за волосся. 30.06.2015 працівники міліції закрили кримінальне провадження № 12015220490002631 у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення, обґрунтувавши це тим, що між заявницею та О.Б. виник обопільний конфлікт, обидві сторони звернулися зі скаргами до міліції, а заявниця не пройшла судово-медичну експертизу щодо своїх тілесних ушкоджень. 14.04.2016 Київський суд скасував цю постанову як передчасну, з огляду на те, що слідчий не витребував копію судово-медичного висновку, проте закрив справу.		